

Konspirationsteorier

Instrument i den psykologiska krigföringen

TOMAS NILSSON

Fri Skribent

Under åren närmast efter mordet på USA:s president **John F Kennedy** 1963 kom det fram uppgifter som stred mot **Warrenkommissionens** slutsats att en ensam gärningsman var ansvarig.

I böcker och artiklar ifrågasattes om enbart **Lee Harvey Oswald** kunde ha åstadkommit de skador som Kennedy och Texasguvernören **John Connally** hade tillfogats. Det framfördes hypoteser om att flera skyttar hade medverkat vid mordet och misstankar riktades mot president **Lyndon Johnson** för att ligga bakom det. Även den amerikanska underrättelsetjänsten **CIA** misstänktes för medverkan i mordet.

”Konspirationsteorier”

För att bemöta kritiken startade CIA en kampanj som syftade till att förlöjliga eller misstänkliggöra alla påståenden om att flera personer var inblandade i Kennedy-mordet. De använde sig av ordet ”konspirationsteorier” i en negativ mening och sedan dess har ordet kommit att användas även i andra sammanhang.

Den amerikanske professorn **Lance deHaven-Smith** har skrivit en bok med titeln ”*Conspiracy Theory in America*” som kom ut 2013. (1) I den beskriver han den kampanj som CIA inledde 1967 med syfte att förlöjliga kritiker av Warrenkommissionen som konspirationsteoretiker.

Uttrycket ”conspiracy theory” fanns redan tidigare i det engelska språket och avsåg teorier om konspirationer men användes då i en neutral mening. deHaven-Smith visar att det nu kom att användas i en förlöjligande betydelse.

CIA:s Dispatch 1035-960

I januari 1967 sändes en så kallad dispatch till CIA:s stationer (lokala kontor) där man redogjorde för hur organisationen skulle bemöta kritik mot **Warrenkommissionen** utomlands men var i praktiken lika mycket riktad mot hemmaopinionen. (2)

Inledningsvis konstaterar CIA att det har publicerats en rad böcker och artiklar som kritiserar Warrenkommissionens

slutsatser. Enligt en opinionsundersökning tror 46 procent av amerikanerna att Oswald inte handlade ensam och mer än hälften att kommissionen har lämnat frågor obesvarade.

Kritiken mot kommissionsmedlemmarna väcker tvivel riktade mot hela ledarskapet för det amerikanska samhället. Det tycks förekomma en ökad tendens att se president Johnson som inblandad i mordet eftersom det var han som drog mest fördel av det.

Konspirationsteorier har riktats mot vår egen organisation. Syftet med denna skrivelse, framhålls det, är att erbjuda material som bemöter och diskrediterar konspirationsteoretikernas påståenden, så att de inte cirkulerar i andra länder.

När det pågår diskussioner om mordet bör kontakt tas med vänskapligt sinnade personer på hög nivå som politiker och redaktörer för medier. Man bör påpeka att Warrenkommissionen gjorde ett så bra arbete som det stod i mänsklig förmåga att göra, att kritikernas anklagelser saknar egentlig grund och att fortsatt diskussion bara spelar oppositionen i händerna. En del av talet om konspirationer har avsiktligt spridits av kommunistiska propagandister.

Använd inflytelseagenter som propagandister för att bemöta kritikerna. Påpeka att kritikerna:

- är bundna vid teorier innan de har några bevis för dem
- är politiskt motiverade
- är ekonomiskt motiverade
- drar förhastade och felaktiga slutsatser
- är förblindade av sina teorier

I privata diskussioner med representanter för medier kan följande argument vara användbara:

- Inga nya signifikanta bevis har kommit fram som kommissionen inte har tagit hänsyn till.
- Kritiker tenderar att överbetona vittnesuppgifter och att ignorera teknisk bevisning.
- En storskalig konspiration skulle vara omöjlig att dölja i USA.
- Kritiker är ofta fixerade vid en specifik teori.
- De kritiserar kommissionen för att den inte ger klart besked på alla punkter.

- Oswald skulle inte ha varit lämplig som medverkande i en konspiration eftersom han var en ensam person med tvivelaktigt värde för en professionell underrättelsetjänst.
- Kommissionens arbete var inte något hafsverk. Det blev klart först tre månader efter utsatt tid.
- Mystiska dödsfall kan förklaras med naturliga orsaker.

CIA:s dispatch avslutas med en uppmaning att bemöta spekulationer med att hänvisa till kommissionens rapport. Läsare i andra länder kommer säkert att finna att den är överlägsen kritikernas arbeten.

Det var inte avsikten att CIA:s dispatch skulle komma till allmänhetens kännedom men den blev offentlig 1976 efter att den hade begärts ut genom Freedom of Information Act (FOIA). Den blev mera allänt känd efter att deHaven-Smiths bok hade kommit ut 2013.

Gruppen konspirationsteoretiker

Ett exempel på hur CIA:s dispatch kom att användas ges av **John P Roche**, som var ”special assistant” till president Johnson med inriktning på amerikansk politik.

I januari 1968 skrev han ett brev till **London Times Literary Supplement** rörande en recension av en bok om mordet på president Kennedy. Efter att brevet hade publicerats skrev **Time magazine** som om det rörde sig om nyheter från London och inte ett uttalande från Vita huset.

Roche försvarade Warrenkommissionens slutsatser och påstod att de som kan konspirera inte har tid för det och de som konspirerar inte har den nödvändiga talangen. Han menade också att tystnaden hos den mördade presidentens bror **Robert Kennedy** talade för att han inte misstänkte att det hade förekommit en konspiration. Roche konkluderade, att konspirationsteoretiker är ”ett prästerskap av marginaliserade paranoidea”.

Inom CIA var man medveten om att de flesta såg gruppidentiteter som ett sätt att ge och ta emot information. Om man säger att någon är socialist, konservativ, liberal

osv. utgår man från att personen i fråga har ett antal åsikter som är gemensamma för dem som omfattar den politiska ideologin. På samma sätt skapade man nu en ny politisk grupp bestående av så kallade *konspirationsteoretiker*.

Teorierna rörde först Kennedy mordet men utvidgades senare till att omfatta andra attentat, krig, manipulerade val osv. I det facket kunde personer som ville avslöja politisk korruption stoppas in och utmålas som stollar och psykiskt rubbade. Uttrycket konspirationsteorier spreds sedan vidare till andra områden än politik som idrott, underhållning och affärsvärlden.

Förekomsten av nyckelordet

Lance deHaven-Smith har studerat **New York Times** under perioden 1875-2011 och räknat antalet gånger som ordet konspirationsteorier har förekommit och funnit att det finns med i omkring 2000 artiklar. Det förekom endast undantagsvis före mitten av 1960-talet. Under 1970- och 80-talen förekom det årligen 20-40 gånger ör att därefter användas 50-120 gånger per år.

I en del av artiklarna har nedsättande ord kopplats samman med dem som omfattat konspirationsteorier. Här följer en lista med de mest frekventa orden, året när de första gången nämndes samt hur många gånger som de har förekommit i artiklar rörande konspirationsteorier.

År	Ord	Frekvens
1968	paranoid	20
	radical	20
1973	crackpot	3
1975	left-wing	2
1978	cult	16
1979	obsession	9
1984	psychotic	13
1986	freak	3
	wild	8
1987	disease	10
1099	far-fetched	2
1990	fringe	3
1991	dispicable	2
	insane	3
1992	crazy	4
1994	bigot	2
1995	extreme	4
	right-wing	8
2004	unhinged	4
2009	birther	4
	truther	1

Några kommentarer

Birther är en person som inte tror att **Barack Obama** är född i USA och därmed skulle vara diskvalificerad till att bli USA:s president. Truther är en person som söker sanningen om exempelvis attackerna mot Pentagon och World Trade Center den 11 september 2001.

Om vi får tro New York Times så är konspirationsteoretiker personer som är mentalt rubbade, paranoida, besatta, psykotiska, vansinniga och/eller maniska. De befinner sig utanför den politiska huvudfåran och kan vara radikala, vänsterorienterade, högerorienterade och extrema. De sysslar med långsökta och osannolika teorier. De är asociala, tokstollar och betraktas som föraktliga personer i likhet med medlemmar i sekter, inklusive "birthers" och "truthers".

Framgångsrik kampanj

Ordet konspirationsteorier har sedan dess blivit det generella uttrycket för påståenden som strider mot den etablerade världsbilden. Det används i massmedier, i böcker och på Internet för att beteckna påståenden som strider mot en officiell örkling till en händelse. Det talas alltid om konspirationsteorier, inte om kritik mot den officiella versionen eller om andra hypoteser som förklaring till en händelse. CIA:s kampanj har därför varit mycket framgångsrik.

Om det är en ensam person som t.ex. har utfört ett attentat är ju definitionsmässigt inte några andra personer inblandade och det finns ingen dold bakgrund. Om det i stället är ett antal personer som ligger bakom ett attentat kan ordet konspirationsteorier användas för att misstänkliggöra alla påståenden om att ett politiskt brott har en dold bakgrund och högt uppsatta personer är inblandade.

Invändningar mot konspirationsteorier

Det brukar föras fram ett antal återkommande invändningar mot att det skulle kunna förekomma konspirationer. Några av de vanligaste följer här jämte mina kommentarer.

1. Konspirationsteorier är de maktlösas försök att förklara verkligheten för att skapa en meningsfull förståelse av tillvaron.

Det enklaste är att tro på den officiella förklaringen till Händelser. Om de maktlösa finner information, som går emot den officiella förklaringen till en händelse, kan det innebära att makthavarna har mörklagt sanningen.

2. Konspirationsteorier bygger ofta på en projektion av omedvetna föreställningar på ett yttre objekt utan att det finns något hos objektet som motsvarar det projicerade.

De konspirativa miljöerna har i stor utsträckning skapats av underrättelsetjänster. I stället för att bemöta de sakargument, som kritiker för fram, avfärdas de som produkter av folkfantasin.

3. Om det förekom konspirationer skulle de inte kunna hållas hemliga.

Många inom **Manhattanprojektet** som utvecklade atombomben var medvetna om att projektet syftade till att utveckla en atombomb men inget läckte ut innan projektet var klart.

4. Konspirationer skulle avslöjas av massmedierna.

Massmedierna är kommersiellt eller statligt styrda och redskap i makthavarnas tjänst. Om inte de styrande kontrollerade massmedierna skulle de inte vara de styrande.

5. Undersökande journalistik visar att massmedierna avslöjar politisk korruption.

Avslöjandet av småfiffel ger intryck av att massmedierna granskar makthavarna. Om massmedierna inte avslöjar några stora brott antas det bero det på att det inte förekommer några stora brott, annars skulle de ha avslöjats. Undersökande journalistik är därför omistlig för etablissemangen.

Antivetenskaplighet

Etablissemangen hamnar i antivetenskaplighet, när man påstår att det inte förekommer några konspirationer som inte har avslöjats utan att allt är vad det ser ut att vara. Det innebär att det inte finns någon dold bakgrund till politiska handlingar och att politiken är sådan vi omedelbart upplever den.

Mot det kan man invända att konspirationer är politikens livsluft. Intriger formade av grupper, partier och stater har alltid förekommit så länge som det har bedrivits politik. Idag används inte sällan privata "skandaler" för att misskreditera eller avsätta politiker utan att det ses som en form av maktmissbruk eller som resultatet av konspirationer.

Tillämpad på naturvetenskapen skulle samma uppfattning innebära att solen kretsar kring jorden och att någon gravitation inte existerar. **Kopernikus** och **Newton** skulle betecknas som konspirationsteoretiker.

Inom filosofin brukar samma uppfattning betecknas som naiv realism. Verkligheten är sådan som vi omedelbart upplever den med våra sinnen. Vid en närmare eftertanke visar det sig att frågan om hur verkligheten är beskaffad är betydligt mera komplicerad.

Desinformations- agenter

För att kunna bemöta kritiker använder sig underrättelsetjänster av egna agenter som sprider ut desinformation. Det finns flera olika typer av sådan desinformation:

1. Desinformation som syftar till att skapa villospår rörande oförklarade eller felförklarade händelser. Avsikten är förstas att leda sanningssökare vilse.

2. Desinformation som syftar till att lägga ut villospår rörande händelser där den officiella förklaringen är korrekt. Avsikten är att sprida förvirring hos privatutredare och sysselsätta dem med spår utan att det finns någon dold bakgrund att avslöja. Ett exempel på en sådan agent är amerikanen **Alex Jones**, som ser konspirationer överallt, även där det inte finns några.

3. Desinformation som syftar till att misskreditera sanningssökare. Avsikten är att kunna förlöjliga personer som exempelvis söker efter förklaringen till politiska attentat.

Britten David Icke har i en rad böcker skrivit om påstådda konspirationer. Ibland för han fram korrekt information men blandar in orimligheter som att världen styrs av rymdödlor. Avsikten är att kritiker av exempelvis den officiella versionen av händelserna den 11 september 2001 skall associeras med Icke. Andra kan då förväntas ställa frågan:

"Tror du som David Icke att rymdödlor styr världen?"

Det går naturligtvis att kombinera de tre typerna av desinformation hos samma agent.

Det har inte varit tillräckligt för underrättelsetjänster att sprida desinformation om enbart politiska händelser. De har fortsatt att utvidga området som konspirationsteoretiker förväntas syssla med till bland annat maktstrukturer som "illumina-ter", frimurare, "ZOG", Bilderberggruppen, New World Order osv. Ett annat populärt område att sprida överraskande påståenden

om är rymdrelaterade som UFO:n, utomjordingar och fejkade månlandningar.

Ibland förekommer det påståenden om växthuseffekten, vaccinationsskador, genmodifierade grödor och Big Pharma som kan vara korrekta - exempelvis risken för vaccinationsskador. De som däremot inte tror på uppgifterna om den globala uppvärmningen kan avfärdas som "klimatskeptiker", vilket låter som ett ord skapat av en underrättelsetjänst. Det avgörande är här att de som betvivlar att det förekommer en global uppvärmning inte bemöts med vetenskapliga argument utan att man stämplar dem som konspirationsteoretiker.

För att uppnå målet om total förvirring försöker desinformationsagenter att skapa en röra av förmodade komplotter och förläda sanningssökare att intressera sig för orimligheter och sedan angripa dem som stolliga konspirationsteoretiker.

Desinformationen fungerar som betet, som skall locka in sina offer i fällan som utgörs av ordet "konspirationsteoretiker", där de betraktas som paranoidea, psykiskt rubbade eller bara som allmänt förvirrade. Då finns det ingen anledning för allmänheten att oroa sig för att politiska attentat kan ha en dold bakgrund och att högt uppsatta personer kan vara inblandade i dem.

Brottshypoteser

För att undvika fällan som ligger i ordet konspirationsteorier bör man undvika att säga: "Konspirationsteorier kan vara sanna eller falska". Man kan i stället säga att man inte sysslar med konspirationsteorier utan att man ställer upp och prövar olika brotthypoteser.

Dessa hypoteser måste bedömas utifrån sig själva och inte utifrån en beteckning som syftar till att misskreditera dem. Är de faktauppgifter som presenteras korrekta? Är de logiska resonemangen hållbara? Finns det luckor eller ohållbara påståenden? Förklarar resonemangen de händelser som skall få en lösning?

Om sanningssökare konsekvent talar om brotthypoteser blir det till slut bara desinformationsagenter, som använder ordet konspirationsteorier. Då avslöjar de sig själva och framstår som en del av en konspiration för att mörklägga politisk korruption.

1. Lance deHaven-Smith: Conspiracy Theory in America, University of Texas Press 2013.

2. CIA:s Dispatch 1035-960 finns återgiven i sin helhet på Internet. Se adressen <http://www.jfklancer.com/CIA.html>

På hemsidan
kan du
beställa
äldre nummer
av DSM

www.dsm.nu

I DSM Dokument 7 – DEN SVENSKA MEDIACENSUREN - publiceras 40 av Main Stream Media för publicering avvisade artiklar. Detta är de 40 artiklarnas författare:

Lars Adelskog • Britt Arenander • Staffan Arnberg • Lars Berglund • Per Bering • Julia Caesar • Jan Gillberg • Åke Green • Ruby Harrold Claeson • Kalle Hellberg • Jonas Henricsson • Eva Herbäck • Lars Jansson • Stig Johansson • Göran Johnson • John Järvenpää • Bo Lindblom • Patrik Nyberg • Bo Pettersson • Henry Söderström • Heikki Tann • Stefan Torsell • Gunnel Wahlström • Sture Åström

Historikerupproret

I ett APPENDIX listas de 488 undertecknarna av protesten mot att Forum för levande historia av regeringen tilldelades medel för att fylla igen en i Sverige under decennier skapad kunskapslucka om kommunismens ohyggliga brott mot mänskligheten.

.....
Insändes till DSM, Box 99, 563 22 Gränna

Härmed beställes ..... ex av DSM Dokument 7. **Den svenska mediacensuren.**

För första exemplaret gäller priset 180 kronor. För varje följande exemplar vid samtidig beställning 100 kronor.

Porto tillkommer.

Namn/Företag .....

Adress .....

Postadress .....